

“Jenkit mielityössään Filippiineillä”

Amerikan Militarismi Filippiineillä

Yhdysvaltain hallitus, todellisten isäntiensä — kapitalistien — etuja tietenkin noudattaen, on Filippiinien saarilla esiintynyt kuin maantiersvo, joka toisten rosvottavaksi joutuneen henkilön pelastaa suorittaaksensa itse rosvouksen. Filippiinien saaristo, Itä-Intian saariston pohjoisin ryhmä, kuului aikoinaan Espanjalle, jonka valta siellä perustui feudalismiin, taantumukseen ja pappivaltaan. Sen jälkeen kun Filippiinit joutuivat Yhdysvaltain hallituksen militaristisen vallan alle, siellä näytään pyrityn kehittämään tuotantoa militaristisen komennon mukaisesti.

Filippiinien alkuasukkaat, jotka suurimmalta osalta polveutuivat malaijilaisesta kansanrodusta, perustivat Espanjan ylivallan aikana salaisen vallankumousjärjestön — katapunin — johon sitten joko suoranaisesti tai kannatuksen kautta yhtyivät melkein poikkeuksetta kaikki alkuasukkaat katkerassa itsenäisyystaistelussaan. Espanjan hallitus käytti väkivaltaa hävittääksensä tämän salaisen järjestön, vangiten ja surmaten suurissa joukoissa sen huomatuimpia jäseniä ja toimihenkilöitä. Mutta kaikki nämä yritykset epäonnistuivat, järjestö yhä vain voimistui, sillä Espanjan sarron alaisuuteen kyllästyneet alkuasukkaat ihailivat ja kaipasivat itsenäisyyttä ja taistelivat sankarillisesti asiansa puolesta. Espanjan ylivalta Filippiineillä joutui yhä vaikeampaan asemaan ja kulki välttämätöntä tuhoutumistaan kohden nopeasti.

Yhdysvaltain hallituksen politiikka kaukaisessa idässä oli jo niihin aikoihin kehittynyt sellaiseksi, että täytyi jollain tavalla löytää “nurkkakivi,” jonka päälle voitiin alkaa rakentamaan militaristisia varuspaikkoja. Filippiinien saaret näyttivät “suotuisilta” ja levottomuudet saarilla tarjosivat mainion tilaisuuden sekaantua pyykkiin. Julistettiin sota Espanjaa vastaan. Kysymyksessä oli Filippiinien valtaus, mutta Yh-

dysvaltain hallitukselle ominaisella ulkokullaisuudella selitettiin, että “meidän täytyy pelastaa Cuba ja Filippiinit.” Näin selitettiin julkisesti, mutta salaisesti toimittiin toisin. Samalla aikaa kun käytiin sota Espanjaa vastaan, tutkittiin salaisesti Filippiinien saarilla löytyviä luonnonrikkauksia tarkoituksella saada ne amerikalaisen kapitalistien riistettäväksi.

Tutkimukset toimittaneet insinöörit luonnollises-

ti pääsivät selville luonnonrikkauksista, joita saarilla löytyy monenlaisia. Nyt tehtiin sopimus kumouksellisten kanssa. Tässä sopimuksessa Yhdysvaltain hallitus lupautui antamaan Filippiineille avustusta Espanjan hallitusta vastaan, erikoisesti siten, että ehkäisee viimeiseksi mainitun lähettämästä lisäjoukkoja saarilla oleville sotilailleen avuksi. Mutta sopimuksessa oli eräs toinen kohta, jonka allekirjoittamisessa ja sitten myöhemmin tapahtuneessa rikkomisessa kuvastuu varsin sattuvasti Yhdysvaltain ulkokullaisuus ja kaksinaamaisuus. Sopimuksessa nimittäin selvästi lausuttiin, että "filippiiniläiset saavat perustaa itsellensä hallituksen, joka on vapaa ja riippumaton Yhdysvaltain hallituksesta."

Tämän näin tehdyn sopimuksen avulla osittain, mutta erikoisesti sen rohkaisemina filippiiniläiset nousivat valtaan, hävittivät Espanjan hallituksen laittamat linnoitukset ja perustivat hallituksen mikä yhdisti yhdeksi kokonaisuudeksi kaikki koko saariston ja sai tunnustuksen kaikilta alkuasukkailta.

Tästä näin perustetusta hallituksesta maailma tietää hyvin vähän. Yhdysvaltain hallitus oli jo edeltäpäin päättänyt hävittää filippiiniläisten perustaman itsenäisen hallituksen ja siksi se salasi sen olemassa olonkin maailmalta, mutta erikoisesti oman maansa väestöltä. Espanjan ylivalta kun oli kukistunut ja amerikalaiset sotilaat olisi voitu palauttaa takaisin kotimaahansa, niin alettiin järjestämään Filippiinien nuoren hallituksen kukistamista. Kaikenlaisia syitä ja verukkeita esitettiin, "etsittiin ja löydettiin," ja niitten perusteella vähä kerrallaan laajennettiin amerikalaisen sotilaiden sijoitusalueita. Filippiiniläiset sotilaat lykättiin enempi ja enempi syrjään. Vihdoin kaikki saatiin valmiiksi, sellaiseen kuntoon että voitiin luottaa rosvoituksen onnistumiseen. Nyt puutui enää vain "syy sodalle." Tällainen saatiin siten, että provoseerattiin "kapina," jonka "tukahuttamisen" nimessä sitten voitiin julistaa avonainen sota Filippiinien hallitusta vastaan.

Tässä valloitusodassa käytettiin mitä raakalaismaisempia menettelytapoja. Vain harvoissa valloitusodissa sellaisille vertoja näyttää ilmenneen. Miehiä, naisia ja lapsia murhattiin ilman armotta, aivan kuin tunnotomia eläimiä, jos sellaisia lie olemassa. Filippiiniläiset taistelivat hurjasti valloittajiaan vastaan, niin yksimielisinä ja sitkeästi, että nuoret lapsetkin taistelivat rintamalla kuin tiikerit. Yhdysvaltain hallitus käytti raakuutta, murhasi sotavangeiksi saamiensa filippiiniläisiä ta-

valla, mikä oli vastoin kaikkia niitäkin "sotalakeja," jotka ovat militaristien tunnustamia ja laattimia. Amerikalaisen sotilaiden eräessä laulussa selitetäänkin kysymyksessä olleen filippiiniläisten "sivistäminen," mikä tapahtuu "pitkähäntäisten apinoiden" — kiväärien avulla.

Filippiiniläiset antautuivat vasta sen jälkeen kun amerikalaiset sotajoukot olivat valloittaneet kaikki kylätkin ja hävittäneet kokonaisia alueita, murhanneet lukemattomat määrät asukkaita ja rosvooneet. Entisen Roman legionasta sanotaan, että se "hävitti vihollisensa alueet erämaaksi ja sanoi sitten tulosta rauhaksi." Samalla tavalla tehtiin Yhdysvaltain taholta Filippiineillä, hävitettiin jotakuinkin kaikki hävittämisen arvoiset ja sitten julistettiin "rauha."

Mutta kaikista näistä verilöylyistä ja tappioista huolimatta filippiiniläiset eivät ole masentuneet täydellisesti. Aina he ovat vaatineet tuon tehdyn lupauksen toteuttamista — itsenäisyyttä. Yhdysvaltain hallituksen on täytyntä jatkuvasti pitää yllä tilannetta, mikä itseasiassa tarkoittaa samaa kuin sotatilan jatkamista. Terästä nyrkkiä, militaristista hallitusta, tosin peittää valheellinen ja hieno samettihansikka — nimellisesti itsenäinen poliittinen hallitusmuoto. Varsin kuvannollista on, että juuri parhaillaan Yhdysvaltain hallituspiireissä puhutaan — johtuen siitä kuin jotkut hallituksessa olevat edustajat aikovat tämän syksyn aikana tehdä lakiehdotuksen — että "Filippiinien hallituksellinen hoito siirrettäisiin pois sotavirastolta." Filippiinit siis eivät ole edes suoranaisesti Yhdysvaltain hallituksen alaisena, vaan sotaviraston komennosta riippuvaisena.

Aina silloin tällöin kun Yhdysvaltain väestön taholta on esitetty voimakkaita vaatimuksia Filippiinien vapauttamiseksi, on hallituksen "täytyntä" tarttua asiaan. Mutta nämä "tarttumiset" ovat päättyneet sen jälkeen kun jonkinlainen "komitea" on tarkastustensa perusteella lausunut, että "filippiiniläiset eivät vielä voi hallita itseään."

Vuonna 1916 Yhdysvaltain hallituksen taholta hyväksyttiin niin sanottu Jones laki, jonka mukaan Filippiineille myönnetään itsenäisyys kymmenen vuoden kuluessa. Tämän lain hyväksymisestä on kulunut jo yksitoista vuotta, mutta yhä edelleen filippiiniläiset ovat vailla itsenäisyyttä. Määrätty aika kun alkoi tulemaan täyteen, niin amerikalaisen taholta selitettiin, että "filippiiniläiset eivät haluaakaan itsenäisyyttä," vaan ainoastaan "agitaattorit sellaista hommaavat." Tämän

valheen kumoamiseksi Filippiinien lainlaatiakunta hyväksyi lain, jonka mukaan kansan olisi annettu ratkaista yleisäänestyksellä kysymys, josko he tahtovat itsenäisyyttä tai ei. Tässähän olisi ollut järkipäätös ratkaisu riidan alaiselle kysymykselle. Mutta amerikalaiden etujen puolelta tiedettiin hyvin, kuinka yleisäänestyksessä kävisi ja siksi kenraalikuvernööri Wood, fyysillisesti kerrassaan heikkona oleva Filippiinien diktaattori (nytemmin kuollut) ilman pienintäkään arvelua vetosi lainlaatiakunnan hyväksymään lain. Mutta lainlaatiakunta hyväksyi ehdotuksen uudelleen, Woodin vetoamisen jälkeen, ja nyt ei ollut muuta keinoa kuin kääntyä Yhdysvaltain presidentin puoleen. Tämä luonnollisesti vetosi lain ja tämän mukana lähetti kirjeen, jossa mitä häikeilemättömästi selitetään, että "me olemme ratkaisevia tuomareita siinä josko te olette kykeneviä ottamaan vastaan itsenäisen hallituksen ja me myös lausomme senkin, josko te haluatte itsenäisyyttä tai ei." Tästä lausunnosta, joka annettiin pari tai kolme kuukautta sitten, käy eittämättömästi selville, että filippiiniläiset saavat itsenäisyyden vasta sitten kun se heille "lahjoitetaan," mitä luonnollisesti saadaan odottaa vaikka tuhannen vuotta, jos sitä ennen ei tapahdu jotain sellaista, mikä asiat muuttaa täydellisesti.

Kysymyksessä ei ole filippiiniläisten kykenemättömyys hallita, vaan yksinkertaisesti amerikalaisen kapitalistien edut. Filippiinien saarilla löytyy runsaasti luonnonrikkauksia. Sen vanhastaan tärkeät tuotteet ovat riisi, manillahamppu, kopra, sokoriruoko ja tupakka. Metsistä saadaan rakennuspuuta, kautsua, bambua, rottinkia ja väripuuta. Kulta-, rauta-, hopea-, kupari- ja kivihiilirikkauksia myös löytyy. Ja sitten filippiineillä tuotetaan kumia. Englannilla sanotaan olevan monopoli kumituotantoon ja sen särkemiseksi Yhdysvaltain kapitalistit tarvitsevat erikoisesti Filippiinien saaria, halpaa työvoimaa ja runsasta luontoa.

Filippiiniläisten alkuasukkaiden näyttää käyneen samoin, kuin hawaijilaisten ja toisten Yhdysvaltain riistomaisiin joutuneiden kansanheimojen, s. o. "ovat menettäneet maansa ja saaneet uskonnon." Sattuvasti kylläkin lausutaan, että "amerikalaisilla lähetyssaarnaajilla oli uskonto kun he menivät Hawaijiin ja Filippiineille ja näiden maiden alkuasukkailla oli maata, mutta nyt nämä alkuusukkaat ovat saaneet uskonnon, vaan ovat menettäneet maansa."

Yhdysvaltain hallituksen politiikka näyttää pitä-

vän "välttämättömänä" sotaa Japanin kanssa ja juuri siksi Filippiinit ovat suuresta merkityksestä. Saarille lisätään Yhdysvaltain sotavarusteluun kuuluvia laitoksia ja välineitä jatkuvasti. Menneinä vuosina, mahdollisesti samoin nykyäänkin, kun värvättiin sotilaita meriväkeä, niin luvattiin "huvimatka" Filippiineille. Kaikkea tätä voisi pitää ironisena viittauksena siihen, että "saatte käydä katsomassa mahdollisesti tulevaa hautaanne" jo edeltäpäin.

Sen jälkeen kun Yhdysvallat valloitti Filippiinit valtansa alle siellä on kehitetty tuotantoa huomattavasti. Tietosanakirjoissa lausutaan Filippiineillä aletun "luonnontuotteita ottaa järkipäätös käytäntöön vasta senjälkeen kun Yhdysvallat otti saaret haltuunsa." Myönnettävästi luonnontuotteita otetaan "järkipäätös käytäntöön" ja samoin työläisiä riistetään järkipäätös. Sitä todistavat ne monet katkerat lakkotaistelut, joihin Filippiinien työläiset ovat joutuneet turvautumaan huolimatta siitä, että ovat niin usein amerikalaiset sotilaat niskaansa saaneet.

Filippiinien saarilla työskentelevät työläiset, filippiiniläiset, kiinalaiset, japanilaiset, espanjalaiset ja amerikalaiset sekä muista kansallisuuksista olevat, saavat itsenäisyyden — vapauden — vasta sitten kun he järjestyneinä, kansainvälisen palkkaköyhälistön tukemana, voivat lopettaa amerikalaisilta kapitalisteilta riistomahdollisuudet. Amerikalaiset kapitalistit sen paremmin kuin niiden palvelijatkään, eivät välitä tuon taivaallista filippiiniläisten "sivistymisestä" ja hyvinvoinnista, mutta vaan niistä rikkauksista, jotka voidaan työvoimaa riistämällä saada luonnosta irti. Filippiinien työläiset käsittävät jo huomattavassa määrässä järjestyksen tärkeyden. He ovat rakentaneet järjestöjä ja käyneet järjestyneinä lakkotaisteluita, huolimatta niistä vaikeuksista, joitten alaisena heidän täytyy toimia ja taistella. Yhdysvaltain hallituksen suostumuksella sotilaat Filippiineillä joutuvat palvelemaan suoranaisesti yksityisiä kapitalistejakin aina silloin kun näiden työläiset lakkoutuvat. Sellaisetkaan tapaukset eivät ole harvinaisia, että Filippiinien saarilla olevat amerikalaiset sotilaat pakotetaan suoranaisesti rikkuoimaan, tekemään töitä kun työläiset ovat lakossa. Näin tapahtui joku vuosi sitten puhjennut Filippiinien satamatyöläisten lakon aikana. Ja tämä suinkaan ei ollut ensimmäinen kerta ja tuskin vielä viimeinenkään.